Lovsång

#3 OKTOBER 2007

MATTIAS MARTINSSON SLÄPPER NY SKIVA **SIDAN 4** VÄLKOMMEN HEM TILL VIOLA GRAFSTRÖM **SIDAN 9**
RICKAR SUNDSTRÖM MED NY BOK OM LOVSÅNG **SIDAN 12** FADER VÅR SOM ÄR I HIMMELEN **SIDAN 16**

Ny bok

av Rickard Sundström

Den här boken är i första hand riktad till alla som leder eller medverkar i lovsångsteam och liknande grupper och rymmer en mängd praktiska och pedagogiska råd hur man formas och utvecklas som lovsångare. Samtidigt kan den läsas med behållning av alla som längtar efter att komma vidare i sin kristna tro.

Ur förordet av Bengt Johansson

Ur innehållet:

- Förord av Bengt Johansson
- Lovsång levs alltid och sjungs ibland
- Att välja sånger till ett lovsångspass
- Vart ska man titta egentligen?
- Vad gör man om inte människor är med?
- Det spontana och det profetiska
- Studiedel

davidmedia

Finns nu i en missionsbokhandel nära dig eller direkt från www.davidmedia.se

En sång på Viola Grafströms nya skiva heter *Kärlekens fader*. Erik Stenlund undervisar utifrån bönen Fader vår. På Mattias Martinsons skiva *Hope* finns bland annat en sång som handlar om sorgen och saknaden efter pappa Ingemars bortgång. Utan att vara planerat framträder ett tema för detta nummer av Lovsång; Gud som vår far. Oerhörda tanke – du är Guds barn!

Jesus vill mer än något annat visa oss vem Fadern egentligen är. Han talar i bilder om Gud som herde och vi hans får men framför allt om Gud som Far och vi hans barn. Alla är Guds barn i bemärkelsen att vårt ursprung är Gud men vi kan bli barn på ett mycket intimare plan där vi dagligen får leva i relation med en kärleksfull Fader. *Men åt alla som tog emot honom gav han rätt att bli Guds barn*[1]. Barnaskapet är en gåva! Gud har adopterat oss[2] . Det finns en intimitet så rik att den bäst beskrivs i fader/barn termer.[3] För att få uppleva den måste vi åter lära oss ”barnaskapets hemlighet”

I Matt 18 så vill lärjungarna veta vem av dem som är störst? Jesus ger sina lärjungar ett tydligt svar: om ni inte blir som ett barn… Det var ett svar som chockade åhörarna. Frågan visade att deras tid med Jesus inte hade gjort mycket nytta. Lärjungarna var snarare barnsliga än barn och lekte ofta Herre på täppan. Ingen lek som fungerar i Guds rike. Här handlar det inte om vem som är den bästa bedjaren, den bästa lovsångsledaren, den rikaste men inte heller om att vara liten, eller intellektuellt outvecklad. Barnaskap har följande kvalitéer som Gud vill att vi kultiverar:

1. Barn har en enkel (naiv) tro på föräldrars förmåga att göra bra saker.
2. Barn har en förmåga att förundras!
3. Barn kan föreställa sig framtiden oavsett nutidens verklighet.
4. Barn är lättlärda

Vilken sorts far är Gud? Läs 5 Mos 1:31. Gud bryr sig om alla aspekter av våra liv, våra val, vår lycka och vår sorg – allt! Grunden för ett lyckligt liv är att veta att Gud bryr sig. Än en gång så är det Jesus som visar oss hur Gud egentligen är. Jesus inte bara predikade utan han hjälpte ett ungt brudpar i nöd och förvandlade vatten till vin, han fixade mat till en hungrade folkmassa och stillade dåligt väder när hans lärjungar drabbades av dödsångest.

Men vi får inte uppleva Guds faderliga omsorg om vi lever i olydnad och uppror, om vi struntar i att konsultera Gud. Ordspråksboken är full av uttryck om att Gud vill vara med: *Räkna med Honom på alla dina vägar*[4] *och Befall dina verk (planer) åt Herren*[5]…

Att vara Guds barn är att lita på att Han vet vad som är bäst för oss.

[1] Joh 1: 12, [2] Gal 4: 4-7, 2 Kor 6: 17-18, [3] 1 Joh. 3:1-2
[4] Ords. 3:6, [5] Ords. 16:3

Text: Lars Petersson

Davids Hjärta är en lovsångsresurs som ges ut tre gånger per år av David Media AB, www.davidmedia.se. Varje paket innehåller cd, noter, text/ackordblad, overheadblad och tidningen Lovsång. Allt detta för endast 349 kr/paket inklusive frakt. Vill du prenumerera? Kontakta oss på Tel 090-71 57 30, Fax: 090-71 57 31, E-post: info@davidmedia.se Ansvarig utgivare: Lars Petersson
Redaktion: Lars Petersson, Ralf Elo och Mia Runeson Grafisk form: Ralf Elo

davidmedia

Tillbedjan genom skiftande ljudlandskap

Nyligen släppte Mattias Martinson sin nya skiva *Hope*. Rock, country och folkmusik samsas på 13 sånger där både jorden och himlen står i fokus.

– Vi släppte på alla spärrar, säger han om arrangemangen.

Första kvällen i september. På scenen i Smyrnakyrkan i Göteborg är bandet i full gång. På de två storbildsskärmarna visas sångtexterna tillsammans med brinnande ljus. Den ena av helgens två releasekonserter har precis börjat.

– Vi kommer att sjunga en massa nya lovsånger och hoppas att ni vill göra det tillsammans med oss, säger Mattias Martinson när den första sången har klingat ut.

Tre dagar senare berättar han om skivan över en bit indisk mat. Hösten 2006 började han sammanställa det låtmaterial som han successivt samlat på sig. Ett 30-tal sånger var mer eller mindre klara och hade potential att kunna bli något enligt honom själv.

– Man vet egentligen inte om det blir något förrän man har testat låtarna på andra. Jag gjorde urval efter urval och sedan bestämde jag mig för vilka jag ville satsa på.

Många låtskrivare och genrer

Flera av sångerna har Mattias sedan skrivit färdigt tillsammans med andra. Jerker Gunnarsmo, Emanuel Sandgren, Jörn Hjorth, Therese Martinson och Barbara Ann Chase har varit involverade på olika sätt.

– Det blir ett annat tonspråk när man skriver ihop med någon annan. Någonting adderas, en stil eller en fras som jag kanske inte hade valt, säger Mattias.

Förutom skivans många genrer utmärker sig även blandningen av svenska och engelska. I *Our loss is heavens gain* finns den till och med inuti sången.

– Egentligen gillar jag inte blandade plattor, men tji fick jag. Det är väl för att jag vill att det ska vara homogent.

Var det befriande att göra så?

– Ja, det var det. Vissa sånger, till exempel *Always be my Father*, kändes avgörande för mig själv i den här tiden och då ville jag att den skulle vara med på grund av det. Den går inte att översätta till svenska tycker jag. Det är psaltaren 131: ”…likt ett avvant barn vid sin moders bröst.” Det är inte många som sjunger det med hedern i behåll. Då måste man hitta ett vackert och poetiskt sätt att säga det på.

”Fullständigt omvälvande för min lovsång”

Och bilden av Gud som Fadern är tydlig på skivan. Mitt bland teman som tillbedjan och mission kan man ana sorgen efter Ingemar Martinson, Mattias pappa, som gick bort i mars 2006.

– Det är klart att det har varit fullständigt omvälvande för min lovsång att förlora en förälder.

Lars Ekberg har spelat in materialet medan Joakim Sehlstedt har förfinat det genom sin mixning.

– Han har förvandlat vatten till vin kan-

Fortsätter på sidan 6

Fortsättning från sidan 5

ske... Jag vet inte om det blev vin, men han gjorde i alla fall blandsaft, säger Mattias.

Efter många genomlyssningar är det två sånger som särskilt dröjer sig kvar hos mig. *Bara Jesus kvar* och *Vandra med mig* spelas varv efter varv oavsett om jag tryckt på play eller inte. Den förra är tillägnad en vän till Mattias som gick bort bara några veckor efter Mattias pappa. ”Bara Jesus kvar, Du är allt jag har. Bara Jesus, Din nåd är allt jag har kvar.” Det är på riktigt och det känns.

Text och foto: Per-Johan Thörn

Efterläntad!

Jubla I Herren 3
Stora lovsångsboken
216 nya lovsånger
(inkl. alla sånger från Davids Hjärta paket 30-40)
Noter melodistämma, enkelt körarrangemang
Ackord till samtliga sånger
Register på titel och första radens text

Finns nu i en missionsbokhandel nära dig eller direkt från www.davidmedia.se davidmedia

Måla det osynliga

Allt fler människor upptäckter den begåvade Vicky Beeching som i våras släppte sin andra skiva *Painting the invisible*.

Vicky är en lovsångsledare med ett hjärta för mission, att kyrkans tillbedjan ska praktisk såväl som musikalisk. Under vårt samtal utvecklade hon sina tankar kring tillbedjan och den nya skivan.

Vad är tillbedjan för dig?

Tillbedjan är att ge Gud vad Han förtjänar, det är vad vi är skapade och förutbestämda till att göra. Tillbedjan är så mycket mer än att bara sjunga – det måste vara en livsstil och kräver handling såväl som känsla.

Fortsätter på sidan 15

NY UNDERVISNING PÅ DVD MED JACK HAYFORD

Stark undervisning för ett levande,
bibliskt förankrat, teologiskt balanserat andefyllt liv

THE ESSENTIAL OF WORSHIP VOL. 1
THE PRICE OF WORSHIP

THE ESSENTIAL OF WORSHIP VOL. 2
THE PURPOSE OF WORSHIP

THE ESSENTIAL OF WORSHIP VOL. 3
THE PURSUIT OF WORSHIP

Finns nu i en missionsbokhandel nära dig eller direkt från www.davidmedia.se davidmedia

Vardagens tillbedjan

Viola Grafström har varit med länge. Den nya skivan är hennes sjätte totalt och den andra på svenska. Tillsammans med producenten Paul Börjesson har hon klätt sin tillbedjan i intressanta arrangemang.

Den grådaskiga dagen börjar dåligt. Redan på långt håll ifrån parkeringsplatsen ser jag att min bil har blivit lappad. Irriterad över att tvingas betala 400 kronor helt i onödan lämnar jag storstadens larm för landsbygdens frid. Utanför Alingsås svänger jag av den stora vägen och beger mig ut på okänd mark. Postbilen åker sin vanliga vända medan landskapet är på väg in i hösten.

Precis vid Säveån nära Horla ligger Viola och Torbjörn Grafströms lilla idyll. Från den gröna gräsmattan leder en brygga rakt ut i vattnet. Första gången missar jag namnen på soptunnan vid vägen, men vid det andra försöket är jag mer vaken.

– Jag vill ha det lite mer folkligt, säger Viola Grafström i telefon när jag har kommit in i huset.

Nu är hon mitt uppe i ett samtal om skivan och mixningen. Om en knapp vecka ska hon åka till Israel och vara borta i en månad.

– Det är en gåva att bo här, säger hon när hon har avslutat telefonsamtalet och sitter uppkrupen i sin beiga fåtölj.

”Får” sånger

Skivans sånger har hon skrivit på sedan årsskiftet och några av dem har kommit till på Cypern. I maj började hon spela in med Paul Börjesson i hans studio i Stockholm.

Fortsätter på sidan 10

Fortsättning från sidan 9

– Jag har svårt att bara sätta mig och skriva, men när jag vet att det är ett projekt på gång blir jag lite mer känslig och lyssnar mer. Jag är inte heller den som skriver hela tiden eftersom jag inte hinner, jag har så mycket annat med jobb och familj. Jag spelar in musiksnuttar och texter som jag får och sparar dem för senare bearbetning.

Ibland har hon stunder då hon upplever sånger inom sig. En gång har det hänt att hon har vaknat på morgonen och fått en sång.

Vi går upp en våning och lyssnar på skivan. Materialet snuddar vid folkmusik, irländska tongångar och gospel. Det riktigt intima finns även där. På en av sångerna låter Viola tonerna växa fram genom något som liknar jojkning.

– Jag älskar toner, de berör mig. Jag tror att Herren har en unik ton för varje människa. Detta unika intresserar mig och jag gillar när det inte bara blir en ljudbild. Kanske är det vad Gud längtar efter i vår tillbedjan av Honom, att få höra sången från varje människas hjärta.

Tillbedjan – en del av vardagen

Viola ville göra en skiva där bekännelserna inte var för höga. Hon ville kunna stå för dem i sin vardag.

– Tillbedjan måste tillbaka till vardagen,

det är där den föds. När ångesten väller upp inom oss, när tårarna tränger sig fram eller när glädjen blir oss alltför övermäktig är Gud där. I alla livets förhållanden är Han värdig att få vår tillbedjan i alla dess former och uttryck. Ibland kanske det är som en klagovisa, ibland i stilla tystnad eller som en tok-dans ute på gräsmattan. Tillbedjan är enkom till Gud.

Hon jobbar 75 procent som undersköterska på ett äldreboende i Vårgårda och reser ungefär halvtid som lovsångsledare och förkunnare. Då och då har hon och Torbjörn möten tillsammans. Hon sjunger och han predikar. Efter att ha varit runt i stora delar av världen och lett lovsång trivs hon nu bäst i mindre sammanhang där man kommer människor lite närmare. I de större sammanhangen kan hon känna sig lite vilsen och undra var Gud finns i allt.

– Jag känner att lärjungarnas ord ”Lär oss att be.” även har blivit min bön. Hur gör vi i mötet med Gud? Vi kan aldrig förstå vad vi bär på. Vi skulle jubla och dansa, men vi har inte förstått Guds storhet. En skiva känner jag bara är en smula av vad den helige Ande vill ropa till Gud, av hur Han vill förhärliga Gud.

”Kvinnor behöver få en mer synlig plattform”

Viola stödjer hakan mot handen. Solljuset börjar leta sig in genom fönstret och faller på hennes ansikte. Hon lutar sig fram.

– Tillbedjan är mer än underhållning, mer än en vacker röst eller en fin sång på en söndagsförmiddag. Det är en utmaning att vara sann mot sig själv.

Behövs det fler kvinnliga lovsångsledare?

– Ja! Ibland kan man bli så ödmjuk som tjej

så man säger ”Javisst, bara jag får vara med. Sätt mig i hörnet.” Och så lyser vi upp alla män. Ibland blir det en konflikt inom mig med vad som är ödmjukhet. Vissa stunder har jag känt att Gud har manat mig att inta en främre plats, men inte utan kamp. Jag känner att kvinnor behöver få en mer synlig plattform och inte bara backa upp manliga lovsångsledare. Det är lite tråkigt att det ser ut som det gör.

Hur tror du man kan förändra det?

– Man får slåss, säger Viola och skrattar. Nej, kanske behöver männen ta ett steg tillbaka och släppa fram kvinnorna. Det är jättesvårt för det är verkligen en mansdominerad värld. Samtidigt tror jag på de andliga principerna med mannen som huvud. Jag är inte feminist på något sätt, men jag tror ändå på lika lön för samma jobb. Jag reagerar på orättvisor även på andra områden.

Hon menar att det är lika viktigt att tala som att tiga i rätt tid.

– Man måste våga bli lite obekväm och låta folk döma en, det är det svåra. Man vill ju vara omtyckt av alla. Kanske är vi lite fega vi tjejer. Vi får be till Gud att vi får växa på det området.

När jag lämnar idyllen har solen kommit fram ordentligt. Grådasket har successivt försvunnit liksom irritationen över morgonens pengakrav.

Namn: Viola Grafström
Ålder: 45 år
Familj: Gift med Torbjörn
Församling: EFS i Alingsås
Intressen: Idrott och naturen
På nattduksbordet: Bibeln och andra kristna böcker
Förebild: Moder Teresa. Jag förstår att jag aldrig kan bli som henne, men hon talade högre än många andra genom sina handlingar.
Om du var ett djur: Räv
Gitarr: Martin

Text och foto: Per-Johan Thörn

Från självupptagenhet och självtillbedjan, till Gudstillvändhet

Rickard Sundströms väg från pizzabakandet i Skellefteå till huvudledare för Team med Uppdrag har en gemensam nämnare – en passion för Guds ära. Med mer än 15 års erfarenhet av att leda, skriva och undervisa om lovsång så är Rickard synnerligen lämpad för den uppgift han nyligen avslutat

– att skriva en bok om att leda lovsång. En mycket efterlängtad bok full med visa råd och praktiska tips för tillbedjare. En bok som med behållning kan läsas av både den aktive lovsångsledaren och den lovsjungande församlingsmedlemmen.

Behövs det verkligen en bok om att leda lovsång?

Utifrån att väldigt många som sjunger/spelar i våra kyrkor ofta gör det i lovsångsteam eller leder lovsång är jag övertygad om behovet av tips, undervisning och utmaningar så att uppgiften kan fungera på bästa sätt. Vi borde undervisa mest om det vi sysslar med mest i våra kyrkor – men sångens, lovsångens och musikens plats i Guds tjänst undervisas det väldigt lite om.

Begreppet ”lovsång” delar Sveriges kristna i två läger. Finns det en risk att en bok i ämnet snarare stjälper än hjälper?

Just bristen av böcker i ämnet är en av orsakerna till denna delning. Bristen av svar på frågor som hur, när, varför, på vilket sätt? sammankopplat med lovsång, gräver denna delning djupare.

Förhoppningsvis kan en bok få motsatt effekt och både bryta ner vissa fördomar, men även utrusta dem som håller på med lovsångsledning med större ödmjukhet inför uppgiften. Jag är av uppfattningen att en öppen dialog runt begreppet ”lovsång”

Fortsätter på sidan 14

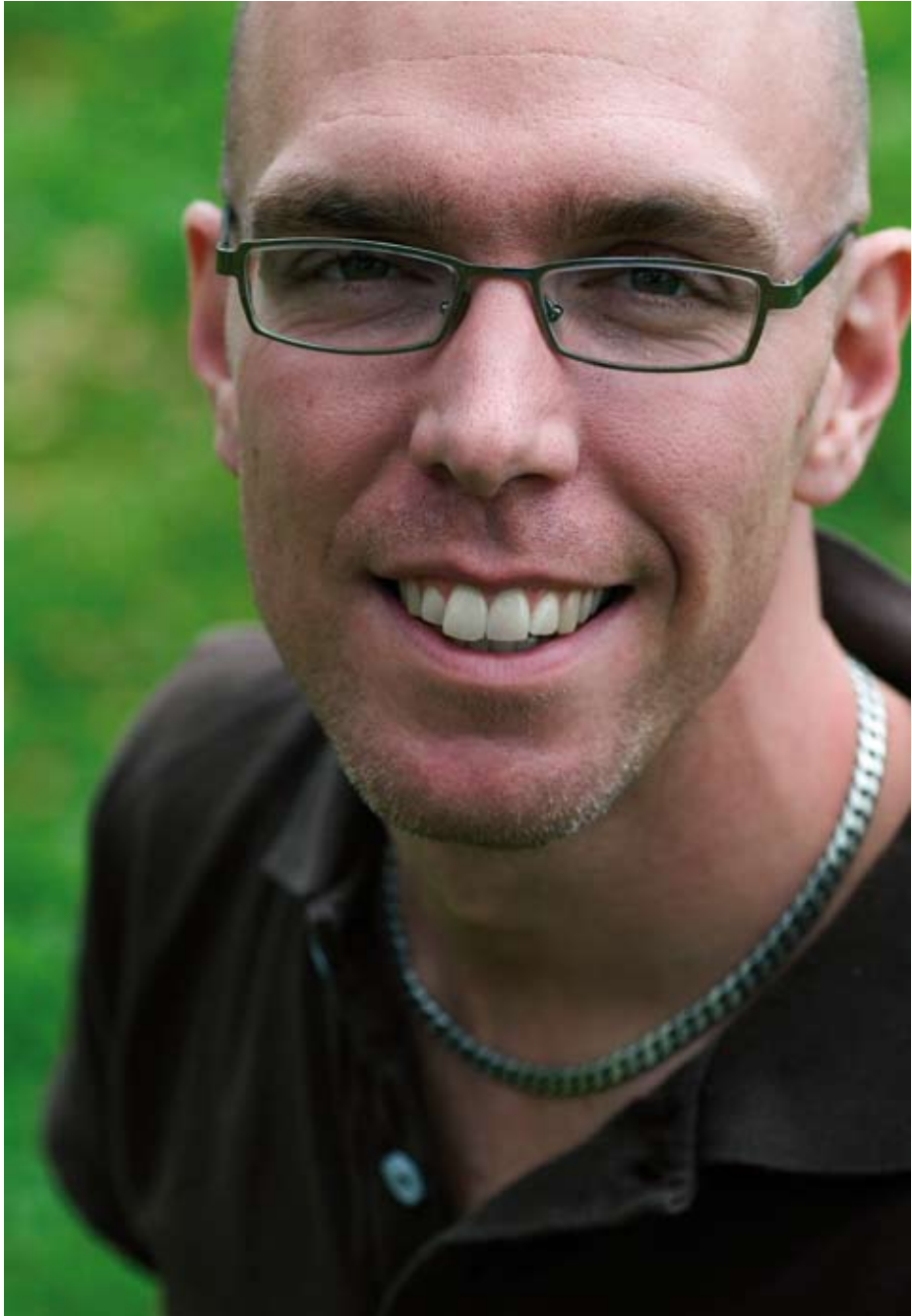

Fortsättning från sidan 12

är bättre än tysta, fastlåsta åsikter. Kanske kan en bok just starta en ny dialog och vidga människors tänk runt, det allt för ofta snäva begreppet, ”lovsång”. Jag tror inte denna delning minskas nämnvärt genom debattartiklar i Dagen. Men i en församling där pastorn/ledarskapet, lovsångsteamen och medlemmar kan ödmjuka sig inför varandra och bli lite mer upptagna av Guds ära och inte sin egen, där kan en helande process börja växa. En församling behöver kontinuerligt ställa självkritiska frågor i stil med ”Vad är tradition med liv i eller vad är bara religiösa beteenden i vårt gudstjänstliv?” ”Skapar vi människo-tjänst eller Guds-tjänst när vi möts?”

Jag är nybliven förälder och det har slagit mig många gånger att jag som är äldre behöver anpassa mig mest i detta. Detta gäller även familjen Församling. Vi ”äldre” i tron borde vara beredda att anpassa oss mest gentemot nyfrälsta och yngre – i varje fall om vi tänker att vårt sammanhang ska leva längre än vår egen generation. Då menar jag formen för tillbedjan och inte teologin bakom. Hur kan vi leva utifrån eviga, heliga sanningar om Gud, men klä detta i kläder för vår samtid?

Lovsång är för många en ”genre”, musik som låter och framförs på ett visst sätt. Hur vill du beskriva lovsång?

Gudstillvändhet. Att vända sig och sitt tillbaka till Gud. Anar vi Guds karaktär eller nådens enorma gåva i Jesus vaknar lovsången. Lovsång blir att säga tack! Ibland med en sång, men för det mesta med en livsinställning att Gud ska bli ärad genom allt jag är och har. Därför är lovsång en brännande och radikal utmaning: Vem handlar mitt liv om? Vad och vem tillber jag med mina pengar, mitt sätt att prata om andra eller i mina relationer?

Varför är det så viktigt med lovsång och tillbedjan?

Jag fick en gång frågan; ”Vad får du ut av att lovsjunga?” Frågan avslöjar med kuslig precision vår självupptagna tid. Tänk om svaret är så radikalt att det intressanta inte är vad *jag* får ut av det, utan vad Gud får ut av det! Lovsång är viktigt för att Gud är Gud – och inte jag!

Lovsång, i sångform, hjälper oss att orientera om oss. Från självupptagenhet och självtillbedjan, till Gudstillvändhet. Den hjälper oss att lyfta blicken. Jag kan knappt tänka mig något mer avgörande om vi som Guds folk ska kunna vara salt och ljus i vår tid.

Därför är även boken *Att leda lovsång* viktig. Den vill prägla lovsångsledare till större förståelse för sin uppgift; Att leda människor från att tillbe sig själva till att tillbe Gud och vill utrusta läsaren att ledas av Guds Ande för att kunna leda andra.

Vad har du för planer den närmaste tiden?

Jag arbetar på Team Med Uppdrag med vår lovsångsledarinriktning på Bibelskola Livskraft, sen kommer jag att resa lite för att undervisa, predika eller coacha lovsångsledare. I vår ska jag vara pappaledig på halvtid, vilket ska bli fantastiskt!

Text: Lars Petersson

Fortsättning från sidan 6

Vad gör du för att få motivation till att tillbe?

Långa promenader i naturen har en otrolig effekt på mitt hjärta och min ande.

Det händer något med mig när jag ser en öppen himmel och den grönska som Guds skapelse bär på så jag försöker komma ut så mycket som möjligt. Naturen blir extra betydelsefull när man tillbringar mycket tid på plan, hotell och arenor så tid utomhus är dyrbar för mig. Jag förkovrar mig även i Bibeln, ser på mycket film och tillbringar tid med vänner. En bra kombination!

Kan du berätta lite om Worshipaction.org?

Jag kommer från en familj med en bakgrund i mission. Mina farföräldrar har varit missionärer i Afrika och i Israel och de har med sina liv modulerat för oss barnbarn att evangeliet måste bli synligt i både ord och gärningar. Som lovsångsledare har jag en passion att vår lovsång ska bli mycket mer än bara ord, den behöver bli uttryckt i HANDLING för att beröra och förvandla världen! När Gud beskriver den tillbedjan Han vill se – framförallt i Gamla Testamentets profetiska böcker Amos och Jesaja – blir det tydligt att Hans hjärta är för de fattiga och behövande, änkor och föräldralösa, svaga och utsatta. Om vi endast sjunger och inte gör något med våra händer och fötter kan vi inte i all ärlighet kalla det vi gör för tillbedjan.

Worshipinaction.org är en sajt som möjliggör för mig att dela saker som Gud lägger på mitt hjärta om det här ämnet. Den är ännu i sin linda men min plan är att lägga ut bibelstudier, artiklar samt andras goda tankar på samma tema.

Kan du förklara bakgrunden till titeln på nya skivan?

Meningen ”Painting the invisible” (att måla det osynliga), kommer från mina dagboksanteckningar en dag då jag mediterade över vad tillbedjan verkligen betyder.

Jag skrev så här:

Att försöka beskriva det Eviga med världsliga ord är som att försöka fånga havet i din handflata. Ändå så söker vi glatt efter dessa ord och fortsätter att försöka uttrycka det som inte går att uttrycka, att beskriva det obeskrivbara, att uttala det outsägbara, att förklara det oförklarliga – att måla det osynliga!

Text: Mia Runesson

För mer om info om Vicky Beeching besök: www.vickybeeching.com, www.worshipinaction.org

Bön och tillbedjan

I den här undervisningen vill jag ge några tankar utifrån den bön som brukar kallas Fader Vår. Det är väl inte särskilt originellt. Men jag har kommit till en slutsats som många missar, kanske för att nyckeln till den finns redan i början av bönen.

Luk 11:1-4

En gång hade Jesus stannat på ett ställe för att be. När han slutade, sade en av hans lärjungar till honom: ”Herre, lär oss att be, liksom Johannes lärde sina lärjungar.” 2 Då sade han till dem: ”När ni ber skall ni säga: Fader, låt ditt namn bli helgat. Låt ditt rike komma. 3 Ge oss var dag vårt bröd för dagen som kommer. 4 Och förlåt oss våra synder, ty också vi förlåter var och en som står i skuld till oss. Och utsätt oss inte för prövning.”

Jesu böneliv hade gjort intryck på lärjungarna, och det skapade en längtan hos dem att få mer. Det är där det måste börja för oss också. Det finns många böcker och mycket undervisning som uppmanar, utmanar eller kräver av oss at vi ska be en viss tid eller på ett visst sätt. Tyvärr slår det ofta rot bara i köttet, och vi kan hålla det vid liv ett litet tag, men rätt snart dör det ut. Det böneliv som bygger på en inre längtan, något som fötts när vi varit tillsammans med en verklig bedjare eller sett Gud göra något stort, det flödar även under långa torrperioder. Jesus väntar på att Hans lärjungar ska komma på eget initiativ. Då är jorden redo för sådd.

När Jesus ska lära sina lärjungar att be lägger Han inte fram en mall med många punkter som de måste täcka in. Han lär dem en enkel bön. Om man ska lära sig en bön utantill, då är det ju bra om den är enkel, eller hur? Samtidigt inser vi att detta är den första, men på intet sätt den sista lektionen i böneskolan. I den första bön Jesus lärde ut

ingår allt Han senare ville visa och förklara, och vi kan hämta vägledning härifrån för ett helt liv.

Jesus lär oss att be för oss själva. Bön är att lägga hela sitt liv i Guds händer – ande, kropp och själ. Vi kommer alla i svåra situationer, där ”vår egen kraft ej hjälpa kan”[1]. Det kan gälla ekonomi, hälsa, prövningar, frestelser… Då har vi ofta två alternativ att välja mellan: lösa problemet med mänskliga medel, eller lämna situationen i Guds hand. Vilket alternativ vi väljer beror sannolikt på hur mycket vi har lärt känna Gud. Har vi en bild av Gud som rätt distanserad och för upptagen för att ta sig an en enskild människa, eller känner vi den Gode Herden, som känner alla sina får vid namn?

Men innan Han lär oss att be för våra egna behov lär oss Jesus att be om Hans rike. Guds rike är det område i en människa och i en grupp människor där Guds vilja sker. Därför är orden ”Låt Din vilja ske, på jorden som den sker i himlen” en förklaring av bönen om Guds rike. Det är nämligen en viktig fråga, huruvida det vi tänker be om är i enlighet med Guds vilja eller inte:

1 Joh 5:14 Och vår frimodiga tro på Gud är denna: om vi ber honom om något efter hans vilja, så hör han oss.

Hur sker Guds vilja i himlen? Fullständigt och skyndsamt (Ps 103:20). Den fråga som varje ärlig bedjare måste ställa sig är då: Hur sker Guds vilja i mitt liv? Om det finns något i mitt liv som reser sig upp mot Guds vilja, så långt jag känner den, så måste jag stanna här i min bön och omvända mig. Allt annat är

hyckleri, och det vet vi sedan söndagsskolan, att hyckleri är något som väcker Guds vrede. Frågan hur omvändelsen tar sig uttryck måste var och en besvara för sig själv – den kan säkert se alldeles oerhört olika ut – men att den måste ske, det är ofrånkomligt.

Föreställ dig att Guds rike redan är en synlig politisk verklighet. Hur ser världen i stort ut? Hur ser ditt sammanhang, din arbetsplats, dina relationer ut? Vad innebär bönen ”Låt Ditt rike komma” konkret i ditt liv? Om du inte riktigt vet har du ett löfte i Jak 1:5, pröva det!

Men hur ska man veta vad som är Guds vilja, och hur ska man våga ge hela sitt liv i någons händer som man inte kan se? Svaret kan tyckas banalt, men det är icke desto mindre sant. Svaret är: Genom att lära känna Honom. Den självklara följdfrågan: Hur? Vi lär känna Gud i tillbedjan. Tillbedjan är den enda möjliga hållningen när en människa närmar sig Gud. Det ord som i vår Bibel översätts med ”tillbe” tecknar bilden av att kasta sig till marken i ödmjukhet och förkrosselse. Vem kan stå upprätt inför den Helige? För Honom döljer tronänglarna sina ansikten. Det är också i tillbedjan som Gud visar vem han är. I sin bön börjar Jesus med att tillbe. Han bekänner Guds helighet, och Han uppenbarar också fadersnamnet. Tillbedjans kärna är att erkänna Guds storhet och min egen litenhet, Guds helighet och min egen brist och låta det få konsekvenser i mitt liv (Rom 12:1f). Vi måste komma i Jesus Kristus eller inte alls inför Fadern. Det är i tillbedjan som våra själviska motiv renas och vi får rätt perspektiv – Guds perspektiv – på livet och våra omständigheter.

Jag vill gå så långt som att säga att utan tillbedjan åtminstone i vår attityd kan vi inte be efter Faderns vilja. Jag tror också, på grundval av min erfarenhet, att tillbedjan klädd i ord, sång eller handling får tron att växa. Vilken av Guds egenskaper tänker du mest på när du ber? Jag har varit med om att Guds Ande har sagt till mig att inte be utan tillbe, och det har vänt hela situationen. Det var också Paulus och Silas med om i fängelset i Filippi. De kom aldrig så långt i sin gudstjänst som till att lägga fram böneämnen – och i den traditionella pingstformen kommer ju det väldigt tidigt – men när de lovsjunger och tillber Gud uppenbaras Hans kraft och de blir fria. (Apg 16)

Låt oss alltså be, men låt oss aldrig glömma bort eller prioritera bort tillbedjan i våra liv eller i vår tjänst.

Vår Fader

Vår Fader, du som är i himlen
Låt ditt namn bli helgat
Låt ditt rike komma
Låt din vilja ske på jorden så som i himlen
Ge oss i dag det bröd vi behöver
Och förlåt oss våra skulder, liksom vi har
förlåtit dem som står i skuld till oss
Och utsätt oss inte för prövning, utan rädda
oss från det onda.
Ditt är riket, din är makten och äran,
i evighet. Amen.

[1]M. Luther, fr ”Vår Gud är oss en väldig borg”

Text: Erik Stenlund, Foto Lars Petersson

Erik är låtskrivare och lovsångsledare med en passion för enhet och att föra samman lovsång och tillbedjan med förbön och nöd för de förlorade. Tillsammans med hustrun Ulrika släppte han 2005 skivan Högst av allt i Davids Hjärta-serien. Paret bor med sina tre barn i Skövde där de tillhör Pingstförsamlingen.

Daylights break through
Ben Cantelon

MEDVERKAR PÅ LOVSÅNG 07

Strålande debutskiva!

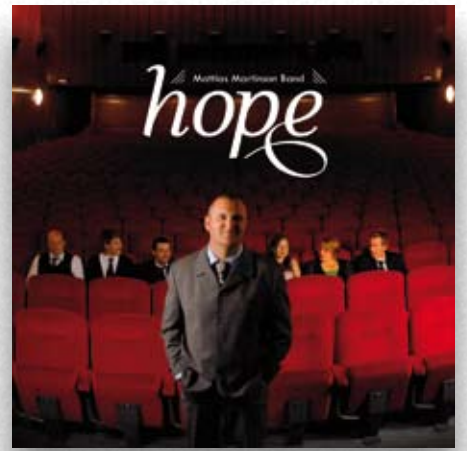

Mattias Martinson Band
hope

13 NYA SÅNGER

ösiga
innerliga
sörjande
bedjande
tillbedjande
hoppfulla

davidmedia

Finns nu i en missionsbokhandel nära dig eller direkt från www.davidmedia.se

HÖSTNYHETER

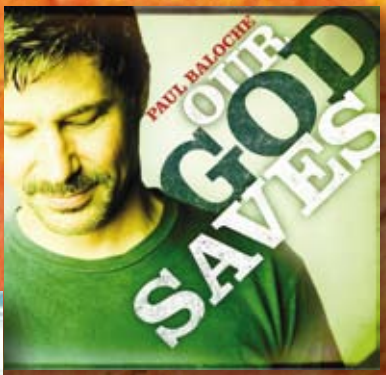

Paul Baloche
Our God saves

Israel Houghton & New Breed
A deeper level

davidmedia

Finns nu i en missionsbokhandel nära dig eller direkt från www.davidmedia.se